

புதிய அவையம்

மின்னிதழ்

ISSN : 2456-821X

வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்களில் குதிரையின் பயன்பாடு
(பௌராவின் வீரநிலைக் கோட்பாட்டினை முன்வைத்து)

முனைவர் ந. சோழன்
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
திருப்பத்தூர் - 635 601.

உலகில் இயந்திர வண்டிகள் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்பு ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்கு விரைவாகச் செல்லப் பயன்படுத்தப்பட்டதில் முதன்மையானது குதிரை. குதிரை விரைவாகச் செல்வதற்கு மட்டுமல்லாது போரிலும் முக்கியதொரு படையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. குறிப்பாக, போரினை மையமிட்ட வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்களுள் குதிரையின் தேவை முக்கியமானதாக அமைந்திருக்கின்றது. ஐரோப்பா, ஆசியா மற்றும் ஆப்பிரிக்கக் கண்டங்களிலுள்ள நாடுகளில் வழங்கி வரக்கூடிய வீரநிலை இலக்கியங்களை ஆய்விற்கு உட்படுத்தி வீரநிலைக் கவிதையின் பல்வேறு தன்மைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ள ஆய்வாளர் பெளரா, வீரனொருவன் தனக்கு உடைமையாக ஒரு குதிரையைக் கொள்வதென்பது அவன் போரின்போது அணிந்து கொள்கின்ற

மார்புக் கவசத்தினைவிட முக்கியமானது என்கின்றார். மேலும், வீரநிலைப் பாடலாசிரியர்கள் குதிரைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் தருகின்றனர் என்றும் வீரநிலைச் சமூகத்தில் மூன்று காரணங்களுக்காகக் குதிரை முதன்மைப்படுத்தப்பட்டது என்றும் கூறுகின்றார். அவை, குதிரைகளின் எண்ணிக்கை மற்றும் தரத்தினைப் பொறுத்து வீரனுக்கு மதிப்பும் பெருமையும் கொடுக்கப்படுதல், போரில் நம்பத்தகுந்த நண்பனாகவும் எதிரிகளிடமிருந்து ஆபத்தான சூழல்களில் காப்பாற்றி வீரனை வெற்றி பெறச் செய்யும் துணையாக அமைதல் மற்றும் குதிரைகளின் மெச்சத் தகுந்த நுண்ணறிவு ஆகியவையே ஆகும். இத்தகைய பயன்பாடுள்ள குதிரையினை வீரநிலை வழக்கினைக் கொண்ட பல்வேறு நாட்டுப் புலவர்களும் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்று தனது வீரநிலைக் கவிதை என்ற ஆய்வு நூலில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் (C.M.Bowra, 1952: 157.). எனவே, பெளராவின் குதிரை குறித்த இக்கோட்பாட்டினைத் தமிழ் வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்களுடன் ஒப்பு நோக்கி ஆய்வோம்.

தமிழ் வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்களுள் ஐவர் ராசாக்கள் கதை, அழகன் பெருமாள் கதை, உலகுடைய பெருமாள் கதை, இராமப்பய்யன் அம்மாணை, தேசிங்குராசன் கதை, காஞ்சாகிபு சண்டை, பூலித்தேவன் ஓயில்கும்மி, தம்பிமார் கதை, வீரபாண்டிய கட்டபொம்மு கதைப்பாடல், சிவகங்கை சரித்திரக் கும்மி ஆகியவற்றில் இடம் பெற்றுள்ள குதிரை குறித்த கருத்துகளை மட்டுமே இக்கட்டுரை ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொண்டுள்ளது.

ஐவர் ராசாக்கள் கதையின் தலைவனான குலசேகரபாண்டியனுக்குக் குதிரை உற்ற துணையாக அமைகின்றது. போரில் வெற்றி பெற உற்ற துணையாகக் குதிரை விளங்கும் எனக் குலசேகரபாண்டியன் எண்ணியதை,

‘கொற்ற குதிரைக்கும் மதியொற்ற முகத்திலே
கோலக் குறியிட்டுக் குங்குமத்தால் பொட்டு மிட்டு
வெத்திப் பரியேறிக் குலசேகரப் பெருமான்
வேண்டும பனிபலர் பூண்டு பொருதன்றாம்’ (5075-5078)

என்ற அடிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. போர்க்களத்தில் குலசேகரபாண்டியனின் குதிரை எதிரிகளை வதைக்கவும் செய்கின்றது. குதிரை சண்டையிட்டதனை,

‘கூத்துப் பிடித்தவர் தனைப் போலே மிதித்திடுமாம்
அட்ட திக்கு மெட்டி எட்டியே மிதித்திடுமாம்
ஆருமொரு பாங்கவரறோ டெதிர்த்திடலாம்’ (5089-5091)

என்ற அடிகள் விளக்கி நிற்கின்றன. வீரர்களுக்கு உற்ற துணையாக விளங்குகின்ற குதிரைகளைப் பெயரிட்டுச் சிறப்பிக்கின்ற மரபினைப் பெளரா சுட்டியுள்ளார். இங்கும் குலசேகரபாண்டியனின் குதிரையானது நம்பிரான் எனப் பெயர் சுட்டி வழங்கப்படுகின்றமை அதன் சிறப்பினை உணர்த்தி நிற்கின்றது.

அழகன்பெருமாள் கதையில் அழகன் பெருமாளின் தம்பியான சீவலமாறன் எதிரிகளுடன் போர் புரியச் செல்லும்போது வேற்று நாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட குதிரையின் மீது ஏறிச் செல்கின்றான். இதனை,

‘முட்டாத குதிரையின்மேல் பட்டையஞ் சேர்த்திறுக்கி
செகமெய்க்கத் தூதுவர்கள் கொண்டுவந்த பரிமேல்
சிந்தை மகிழ்ந்தேதம்பி சீவலவ ரேற’ (831-833)

என்ற அடிகள் விளக்கி நிற்கின்றன. இக்கதைப்பாடலில் குதிரைக்கும் வீரனுக்குமான நட்போ, போரில் குதிரையின் வீரச் செயல்களோ பேசப்படவில்லை. வெறும் வாகனமாகவே குதிரை பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

உலகுடையபெருமாள் கதையின் தலைவனான உலகுடைய பெருமாள் குதிரையின் முக்கியத்துவத்தினை உணர்ந்து அதனை இறக்குமதி செய்கின்றான். அவ்வாறு பெறப்பட்ட குதிரையினைத் தெய்வத்திற்கு இணையாகப் பார்க்கின்றான். இதனை,

‘தெய்வப் புரவி நாளில்க் காண்
நயின்றே யென்றடி தொளுதார் தொளுதார்

அக்கண மளகிய குதிரைகள் காண்ம்பான்'

(2898-2900)

என்ற அடிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. இக்கதைப்பாடலிலும் குதிரைக்கும் வீரனுக்குமான நட்போ, போரில் குதிரையின் வீரச் செயல்களோ பேசப்படவில்லை. குதிரையென்பது வெறும் வாகனமாகவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையும் நோக்கத்தக்கது.

இராமப்பய்யன் அம்மானையில் கதைத் தலைவனான வன்னி நாடுகலக்கி என்ற பெயருடைய குதிரையின்மீது ஏறிக்கொண்டு எதிரிகளின் போர் முனையினை நோக்கி விரைகின்றான். இதனை,

'செங்கண் மிகச்சிவந்து சீறிவடி வாளெடுத்து

நாடுகலக்கியெனும் நல்லதொரு வான்பரியைக்

கொண்டுவரச் சொன்னார்காண் கோலமுள்ள வன்னியுந்தான்'(1751-1753)

என்ற அடிகள் விளக்கி நிற்கின்றன. இங்கும் வீரனுக்குக் குதிரையென்பது வெறும் வாகனமாக மட்டுமே அமைகின்றமை நோக்கத்தக்கது.

தேசிங்குராசன் கதையில் தேசிங்குராசனின் குதிரையான பாராசாரியானது போரில் தீங்கு காத்திருக்கின்றது எனக் கருதி அழுகின்றது. அதனைக் கண்ட தேசிங்குராசன் பாராசாரியைத் தேற்றிப் போருக்கு அழைத்துச் செல்கின்றான். இதனை,

'சாகத்தானா பயப்பட்டாய் நீ

பாரா சாரியே

ஆறிலும் சாவு நூறிலும் சாவு

பாரா சாரியே

பிறந்த அன்றைக்கே சாவு இருக்குது

பாரா சாரியே

.....
நீ செத்த இடத்திலே நானும் சாகிறேன்

பாரா சாரியே
ஒன்றுக்கும் அஞ்ச வேண்டாம் நீ
பாரா சாரியே'

(1854-1860)

என்ற அடிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. பெளராவும் இதனையொத்த ஒரு நிகழ்வை எடுத்துக் காட்டுகின்றார். 'ஜெகோஸ்லேவியாவில் மார்கோ கிராயெவிக் (Marko krayevic) என்ற பாடலானது வழங்கி வருகின்றது. அப்பாடலுள் மார்கோ என்ற வீரனுக்குத் துணையாக சராக் என்ற குதிரை அமைகின்றது. மார்கோ தன்னுடைய எதிரியுடன் சண்டையிடத் தயாராகின்றான். அப்போது மார்கோவின் குதிரையான சராக் தீங்கு வரப்போகின்றது என எண்ணித் தயங்கிக்கொண்டு கண்ணீர் வடிக்கின்றது. அதனைக் கண்ட மார்கோ, நாம் நூற்றி அறுபது வருடங்களாக ஒன்றாக இருக்கின்றோம். இதுவரை நாம் தோல்வியைச் சந்தித்ததில்லை. நமது விதிப்படி எது நடந்தாலும் அதை ஒன்றாகச் சந்திப்போம் என ஆறுதல் கூறித் தேற்றிப் பின்பு அழைத்துச் செல்கின்றான். இது வீரனுக்கும் குதிரைக்குமான நட்பினையும் இணக்கத்தினையும் விளக்கி நிற்கின்றது'(C.M.Bowra, 1952: 161-162.). இந்நிகழ்வு முன்கண்ட தேசிங்குராசனுடனும் பொருந்திச் செல்கின்றமை நோக்கத்தக்கது.

தேசிங்குராசனின் நண்பனான மோவுத்துக்காரனுக்கும் நீலவேணி என்ற குதிரை உற்ற துணையாக அமைகின்றது. மோவுத்துக்காரன் போரில் இறந்த பின்பு அவனின் உடலைக் கண்டு நீலவேணிக் குதிரையானது தேம்பித் தேம்பி அழுகின்றது. நீலவேணியின் அழுகையினை,

'சுற்றி சுற்றி வருகுது ஐயா
நீலவேணி குதிரை
முகந்து முகந்து அழுகுது ஐயா
நீலவேணி குதிரை
கண்களில் நீரும் பொங்கி வருகுது
நீல வேணிக்கு

கடகட என்று புரண்டு அழுதது

நீல வேணிக் குதிரை'

(2235-2238)

என்ற அடிகள் விளக்கி நிற்கின்றன. காராகிர்கிஸ் காப்பியமான மனாஸிலும் இதனையொத்த நிகழ்வினைப் பெளரா எடுத்துக் காட்டுகின்றார். 'மனாஸ் போரில் இறக்கின்றான். மனாஸின் குதிரையான அக்குலா தனக்கும் வாழ்வு முடிந்தது என்றும் தான் வாழ்வதற்கான பொருள் இனி இல்லை என்றும் எண்ணுகின்றது. மனாஸ் இறந்த இடத்தை விட்டு நகராமல் இரவு பகலாக அவனைச் சுற்றி வருகின்றது அக்குலா. தண்ணீர் குடிக்காமலும் புல்லைத் தின்னாமலும் மனாஸைப் புதைத்த இடத்தினைச் சுற்றிக் கண்ணீர் சிந்தி வருகின்றது அக்குலா'(C.M.Bowra, 1952: 168.). அக்குலாவின் செயலானது நீலவேணியோடு ஒத்துச் செல்கின்றமை நோக்கத்தக்கது. மோவுத்துக்காரனின் குதிரையானது அவனின் இறப்பிற்குப் பழிவாங்க வேண்டி எதிரியின் குதிரைகளையும் வீரர்களையும் கொல்கின்றது. இறுதியில் மோவுத்துக்காரனுடனேயே தன்னையும் புதைக்கச் சொல்லி அவனுக்கு வெட்டிய குழியில் வந்து படுத்துக்கொள்கின்றது. குதிரை வீரனின் இறப்பிற்குப் பழிவாங்கப் போராடுவதும் அவனுடனேயே புதைகுழியில் படுத்து இறப்பதும் பெளரா கூறாதது. இது தமிழ்க் கதைப்பாடல்களில் வெளிப்படுகின்ற சிறப்புக் கூறாகவும் அமைகின்றது. இக்கதைப்பாடலில் வீரனுக்கும் குதிரைக்கும் இடையே மிகச் சிறந்த நட்பு காணப்படுகின்றமை நோக்கத்தக்கது.

கான்சாகிபு சண்டையில் கான்சாகிபு எதிரிகளுடன் போரிடச் செல்லும்போது விரைவாகச் செல்ல வேண்டிக் குதிரையேறிச் செல்கின்றான். கான்சாகிபு குதிரை பயன்படுத்தியதனை,

'ஏறிட்டுதுரை தானும் பார்த்து இன்றைக்

கெப்படியும் கோட்டை பிடியாமல் விடேனென்று

வீறிட்டுக் குதிரைகள் கனைக்க அப்போ

வேந்தனுங் கான்சாகிபு தீர்த்திட்டான் பளித்தா'

(56-57)

என்ற அடிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. இங்கு வீரனுக்குக் குதிரையானது வெறும் வாகனமாகவே அமைகின்றது. குதிரைக்கும் வீரனுக்கும் இடையே நெருக்கமான பிணைப்போ நட்போ பேசப்படவில்லை.

பூலித்தேவன் ஓயில்கும்மியின் தலைவனான பூலித்தேவன் எதிரிகளுடன் போர் புரியச் செல்லும்போது விரைவாகச் செல்ல வேண்டி, குதிரையினைப் பயன்படுத்துகின்றான். பூலித்தேவன் குதிரையில் விரைவாகச் சென்றதனை,

‘காடு செடிமலை தான்கடந்து – ஆங்கே

காடு செடிமலை தான்கடந்து – ஆங்கே

காற்றாய்ப் பறக்குதாம் பேய்க்குதிரை – ஆங்கே

காற்றாய்ப் பறக்குதாம் பேய்க்குதிரை’

(225)

என்ற பாடலானது விளக்கி நிற்கின்றது. இங்கும் விரைவாகச் செல்வதற்குப் பயன்படுகின்ற ஒரு வாகனமாக மட்டுமே குதிரை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

தம்பிமார் கதையின் தலைவர்களான வலியதம்பியும் குஞ்சு தம்பியும் போரில் குதிரையினைப் பயன்படுத்திப் போர் புரிகின்றனர். தம்பிமார் குதிரையினைப் பயன்படுத்திப் போரிட்டதனை,

‘மீண்டுஓடும் பரியின்மீது தம்பிகளின் குதிரைஓடுதுபார்

உற்றதோர் பரியை வெட்டவே தம்பிமார் வெட்டவே தான்விரட்ட’ (785-

786)

என்ற அடிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. இங்கும் குதிரைகளானவை வீரனுக்கு விரைவாகச் செல்வதற்குப் பயன்படுகின்ற வாகனமாக மட்டுமே அமைகின்றமை நோக்கத்தக்கது.

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மு கதைப்பாடலின் தலைவனான வீரபாண்டிய கட்டபொம்மு விரைவாகச் செல்வதற்கான வாகனமாகக் குதிரையைப்

பயன்படுத்துகின்றான். கட்டபொம்மன் போருக்குச் செல்லும்போதும் ஆங்கிலேயரைச் சந்திக்கச் செல்லும்போதும் விரைவாகச் செல்லவேண்டிக் குதிரை பயன்படுத்தியதனை,

‘பட்டத்துக் குதிரைக்குச் சீனவைத்தார் பரி
வைபோகி மட்டத்திலேற லுற்றார்
மெட்டுள்ள வெள்ளைக் குதிரையின் மேலேறி
கட்டபொம்முதுரை சாரி செய்தார்’ (571-574)

என்ற அடிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. இங்கும் குதிரைக்கும் வீரனுக்கும் இடையே ஆழமான நட்பு என்பது இல்லை. வீரனுக்குக் குதிரையானது வெறும் வாகனமாகவே அமைகின்றது.

சிவகங்கை சரித்திரக்கும்மியின் தலைவர்களான பெரிய மருதும் சின்ன மருதும் எதிரியுடன் போரிடச் செல்லும் போதும் நீண்ட பயணம் மேற்கொள்ளும் போதும் குதிரையினைப் பயன்படுத்துகின்றனர். மருது சகோதரர்கள் புலியினை வேட்டையாடச் செல்லும்போது குதிரையேறிச் சென்றதனை,

‘கோலா கலமாய்க் குதிரை யேறிக்
கும்பிட்டு மாமனைத் தண்டி யிலேத்தி
பட்டண மெங்கு ரவுனி வந்து தஞ்சைப்’ (244-246)

என்ற அடிகள் விளக்கி நிற்கின்றன. இங்கும் குதிரையானது வீரனுக்கு வெறும் வாகனமாகவே அமைகின்றது. பெளரா குறிப்பிடுவதனைப் போன்று வீரனுக்கும் குதிரைக்கும் இடையே ஆழமான நட்பு எதுவும் இல்லை என்பது நோக்கத்தக்கது.

இதுவரை நாம் கண்ட தமிழ் வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்களில் பெளரா குறிப்பிடுவதனைப் போன்று குதிரைக்கும் வீரனுக்கும் இடையே ஆழமான நட்பினையும் இணக்கத்தையும் தேசிங்குராசன் கதைப்பாடலுள் மட்டுமே காணமுடிகின்றது. அக்கதைப்பாடலில் இடம் பெறுகின்ற குதிரையானது வீரனின் இறப்பிற்காகப் பழிவாங்கப் போராடுவதும் அவனுடனேயே

புதைகுழியில் படுத்து இறப்பதும் பெளரா கூறாதது. இது தமிழ்க் கதைப்பாடல்களில் வெளிப்படுகின்ற சிறப்புக் கூறாகவும் அமைகின்றமை நோக்கத்தக்கது. பிற வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்களுள் குதிரையென்பது வீரர்களின் விரைவான பயணத்திற்கு உதவுகின்ற வெறும் வாகனமாக மட்டுமே அமைகின்றமையும் உய்த்துணர முடிகின்றது. வீரநிலைச் சமூகத்தில் குதிரைகள் பயன்படுத்தப்படுவதற்கான காரணங்களுள் ஒன்றாக, குதிரைகளின் எண்ணிக்கை மற்றும் தரத்தினைப் பொறுத்து வீரனுக்கு மதிப்பும் பெருமையும் கொடுக்கப்படுகின்றது என்பதனைப் பெளரா எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். தமிழ் வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்களில் இடம் பெறுகின்ற தலைவர்கள் ஆட்சியதிகாரம் பெற்றவர்களாக உள்ளதால் அவர்கள் உயர்தரக் குதிரையினைப் பெற்றவர்களாகவும் போரில் குதிரைப் படையினைப் பயன்படுத்துபவர்களாகவும் அமைகின்றனர். இது பெளரா குறிப்பிடுவதற்கேற்ப அவர்களின் மதிப்பையும் பெருமையையும் விளக்கி நிற்கின்றமையினை விளங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது.

துணை நூல்கள்

1. ஜெயக்குமார், கோ(தொ.ஆ.). 2009. நா.வானமாமலையின் கதைப்பாடல் திரட்டு, சென்னை, ராமையா பதிப்பகம்.
2. தாமரைப்பாண்டியன், சு., 2014, கதைப்பாடல் சுவடித் திரட்டும் பதிப்பும்(பகுதி1), சென்னை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
3. Bowra. C.M., 1952, Heroic Poetry, London, Macmillan & co. Ltd.